

การศึกษาหน่วยสร้างกรรมวาจกในภาษาญี่ปุ่น ในแนวไวยากรณ์หน้าที่นิยมแบบลักษณะภาษา

สุจิตรา เลิศเสม บุญยานันต์¹

มหาวิทยาลัยนเรศวร

อัญชลี วงศ์วัฒนา

มหาวิทยาลัยนเรศวร

รับต้นฉบับ: 30 มิถุนายน 2560 รับตีพิมพ์: 11 กรกฎาคม 2560

บทความวิจัย

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์หน้าที่เชิงวจนปฏิบัติศาสตร์และวากยสัมพันธ์ของหน่วยสร้างกรรมวาจกในภาษาญี่ปุ่นในกรอบแนวคิดของไวยากรณ์หน้าที่นิยมแบบลักษณะภาษา โดยกีฟอน (Givón, 2001a, 2001b) ได้กำหนดคุณสมบัติของกรรมวาจกต้นแบบ ได้แก่ 1) การสลับใช้กับโครงสร้างกรรตุวาจก 2) การลบบทบาทผู้กระทำในกรรตุวาจก 3) การเลื่อนระดับผู้ที่ไม่ใช่ผู้กระทำในกรรตุวาจกเป็นประธาน และ 4) การกำกับกริยาหลักด้วยตัวบ่งกรรมวาจก พร้อมทั้งพิจารณาอัตราการปรากฏใช้กรรมวาจก ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยเป็นหน่วยสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นจำนวน 32,347 ประโยค จากงานเขียนที่มีเนื้อหาเป็นเชิงวิชาการและไม่เป็นเชิงวิชาการ 10 ตัวบท โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบตามสะดวก ผลการวิจัยพบว่า

1. หน่วยสร้างกรรมวาจกมีหน้าที่เชิงวจนปฏิบัติศาสตร์คือการลบบทบาทผู้กระทำ กรรมวาจกในภาษาญี่ปุ่นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 88.54) ไม่ปรากฏผู้กระทำ นอกนั้นผู้กระทำปรากฏเป็นกรรมอ้อมของประโยค
2. ในงานเขียนภาษาญี่ปุ่นปรากฏใช้หน่วยสร้างกรรมวาจก ร้อยละ 8.63 จำแนกตามคุณสมบัติการเป็นกรรมวาจกต้นแบบและการปรากฏใช้ทั่วไปเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ กรรมวาจกต้นแบบ พบร้อยละ 91.34 และกรรมวาจกที่ลดความเป็นต้นแบบ พบร้อยละ 8.66
3. หน่วยสร้างกรรมวาจกในภาษาญี่ปุ่นแบ่งตามโครงสร้างและวากยสัมพันธ์ได้ 5 ชนิด กล่าวคือ กรรมวาจกต้นแบบ 1 ชนิด คือ กรรมวาจกเลื่อนกรรม *-(r)are* และกรรมวาจกที่ลดความเป็นต้นแบบ 4 ชนิด คือ กรรมวาจกเลื่อนกรรม *-temora(w)* กรรมวาจกเลื่อนกรรมผู้รับโดยอ้อม *-(r)are* กรรมวาจกเลื่อนกรรมกริยาแปลงเป็นสภาวะการณ์ *-tea(r)* และกรรมวาจกไม่เลื่อนกรรมประธานไร้ตัวตน
4. เมื่อพิจารณาแต่ละบริบทพบว่า ในงานเขียนเชิงวิชาการปรากฏใช้หน่วยสร้างกรรมวาจกต้นแบบ ร้อยละ 94.98 และที่ลดความเป็นต้นแบบ ร้อยละ 5.02 ขณะที่ในงานเขียนที่ไม่เป็นเชิงวิชาการปรากฏใช้หน่วยสร้างกรรมวาจกต้นแบบ ร้อยละ 84.38 และที่ลดความเป็นต้นแบบ ร้อยละ 15.62

คำสำคัญ: หน่วยสร้างกรรมวาจก, ภาษาญี่ปุ่น, ไวยากรณ์หน้าที่นิยมแบบลักษณะภาษา

¹การติดต่อและการร้องขอบทความนี้ กรุณาส่งถึง สุจิตรา เลิศเสม บุญยานันต์ มหาวิทยาลัยนเรศวร E-mail: oil.sujitra@gmail.com

A Study of Japanese Passive Construction in the Framework of Functional-Typological Grammar

Sujitra Lertsem Boonyanant¹

Naresuan University

Unchalee Wongwattana,

Naresuan University

Received: 30 June 2017 Accepted: 11 July 2017

Research Article

This research article aims at analyzing pragmatic function and syntax of passive constructions in Japanese in the framework of functional-typological grammar. Features of prototypical passive constructions are defined by Givón (2001a, 2001b) as follows: 1) syntax of passive diverges from that of active 2) agent/subject of active is missing or appears in passive as the grammatical indirect object 3) non-agent case-role (patient or dative)/object becomes the subject/topic of passive and 4) matrix verb is marked by passive markers as the auxiliary verb, and usage frequency. Data are 32,347 sentences collected from 10 Japanese academic and non-academic texts by the convenience selection method. The results show that

1. “Agent suppression” is the major pragmatic function of passive. About 88.54% of Japanese passive have no agent, and the remaining, agent appears as the grammatical indirect object.
2. In Japanese texts, 8.63% of all sentences are used in passive form. Ground on 4 prototypical passive features and usage frequency, 91.34% of them appears as the prototypical passive and 8.66% of them appears as the less prototypical passive.
3. There are 5 different syntactic structure types of passive in this study. Among these, 1 type is the prototypical passive named “-(r)are promotional passive” while 4 types: namely, “-temora(w) promotional passive”, “-(r)are indirect-dative promotional passive”, “-tea(r) verb-stativization promotional passive” and “impersonal non-promotional passive” are the less prototypical passive.
4. Considering in each group, Japanese academic texts found prototypical passive and non-prototypical passive about 94.98% and 5.02%, whereas Japanese non-academic texts found prototypical passive and non-prototypical passive about 84.38% and 15.62%

Keywords: passive constructions, Japanese, functional-typological grammar

¹Correspondence concerning this article and requests for reprints should be addressed to Sujitra Lertsem Boonyanant, Naresuan University E-mail: oil.sujitra@gmail.com

บทนำ

ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญมากสำหรับการสื่อสารในสังคมโลกปัจจุบัน การใช้ภาษาที่เหมาะสมตามแบบวัฒนธรรมเจ้าของภาษาจึงเป็นสิ่งจำเป็น ต้นเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้คนไทยพบปัญหาในการเรียนหรือการใช้ภาษาต่างประเทศคือความแตกต่างทางไวยากรณ์และบริบทการใช้ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ได้เกิดขึ้นในกลุ่มผู้เรียนและผู้ใช้ภาษาญี่ปุ่นเช่นกัน โครงสร้างหนึ่งที่มักเป็นปัญหาคือ “กรรมวาจก” โดยสมเกียรติ เขวงกิจวนิช (2554) พบเป็นความผิดพลาดที่ปรากฏทั้งในด้านความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์และการใช้กรรมวาจกในสถานการณ์จริงซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากอิทธิพลของภาษาแม่

กีฟอน (Givón, 2001b) นักภาษาศาสตร์ในแนวไวยากรณ์หน้าที่นิยมแบบลักษณะภาษา (functional-typological grammar) ได้ให้นิยาม “กรรมวาจก” (passive voice) ไว้ว่า เป็นหน่วยสร้างที่แปรจากหน่วยสร้างประโยคมูลฐาน (simple clause) ว่าด้วยมุมมองของผู้ส่งสารที่มีต่อเหตุการณ์ในด้านการส่งผ่าน การกระทำ (transitivity) และการเป็นหัวเรื่องเด่น (topicality) มีแนวคิดพื้นฐานที่ต้องการเน้นนามที่ไม่ใช่ผู้กระทำ (non-agent) ซึ่งมักเป็นผู้ทรงสภาพ/ผู้ถูกกระทำ (patient of change) ที่ทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา (object) ให้เป็นหัวเรื่องเด่น ในขณะที่เดียวกับที่ย้ายนามนั้นไปวางหน้าประโยคแสดงความเป็นประธาน (subjecthood) แทนประธานผู้กระทำ (agent) เดิมที่ลดบทบาท และแปลงกริยาเป็นสภาวะการณ์ที่สัมพันธ์กับประธาน ดังปรากฏในภาษาญี่ปุ่น เช่น ตัวอย่าง [1ข]

[1] ก หน่วยสร้างประโยคมูลฐาน : *Sensei-ga watashi-o shikat-ta.*

ครู-SUBJ ฉัน-DO ดุ-PAST

‘ครูดุฉัน’

ข หน่วยสร้างกรรมวาจก : *Watashi-wa sensei-ni shikar-are-ta.*

ฉัน-TOP ครู-AGT ดุ-PASS-PAST

‘ฉันถูกครูดุ’

หน่วยสร้างกรรมวาจก [1ข] แปลงจากหน่วยสร้างประโยคมูลฐาน (กรรตุวาจก) [1ก] โดยกรรมตรงผู้ถูกกระทำ *watashi* ‘ฉัน’ ย้ายไปหน้าพร้อมเลื่อนระดับเป็นประธานและเป็นหัวเรื่องเด่นที่กำกับด้วยตัวบ่งหัวเรื่อง (topic marker/particle) *-wa* ในขณะที่ประธานผู้กระทำในหน่วยสร้างประโยคมูลฐาน *sensei* ‘ครู’ ลดบทบาทเป็นกรรมอ้อมที่กำกับด้วยตัวบ่งการผู้กระทำ (agent case marker) *-ni* และกำกับกริยาหลัก *shikar-u* ‘ดุ’ ด้วยตัวบ่งกรรมวาจก (passive marker) *-(r)are* ‘ถูก’ ซึ่งเป็นกริยาช่วย (auxiliary verb) ที่ปรากฏในรูปของหน่วยคำเติมหลังกริยา (verbal suffix) แปลงเป็นกริยาสภาวะการณ์ *shikar-are-ru* ‘ถูกดุ’

ที่ผ่านมา มีผู้สนใจศึกษากรรมวาจกในภาษาญี่ปุ่นหลากหลายด้าน เช่น ชิบาตานิ (1990, 2002) และ จาค็อบเซ็น (1993, 1999) ที่ศึกษาตัวบ่งกรรมวาจก *-(r)are* ว่าเป็นหน่วยคำเติมกริยาที่ทำหน้าที่เป็นกริยาช่วยกำกับกริยาในภาคแสดงเพื่อแปลงเป็นกริยาสภาวะการณ์ที่มีผู้รับผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่สามารถควบคุมได้เป็นประธานของประโยค ตัวบ่ง *-(r)are* มีคุณสมบัติที่แสดงการลดบทบาทผู้กระทำ เทรามุระ (Teramura, 1982) และคุโนะ (Kuno, 1988) ที่ศึกษาด้านความหมายว่าประโยคกรรมวาจกจะแสดงการได้รับผลนัยเชิงลบหรือไม่ใช่นัยเชิงลบพิจารณาจากความสัมพันธ์ของประธานของประโยคและ

เหตุการณ์ในภาคแสดง โอคุทสึ (Okutsu, 1990) อินโนเอะ (Inoue, 1990) และทานากะ (Tanaka, 2002) ที่ศึกษาคุณสมบัติต่าง ๆ โดยจำแนกกรรมวากออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่ กรรมวากตรงและกรรมวากอ้อม ในขณะที่อิซากะ (Isaka, 1997) และอิโริ และคณะ (Iori, et al, 2001) แยกกรรมวากประธานเจ้าของกรรมออกเป็นกรรมวากอีก 1 ชนิด รวมเป็น 3 ชนิด โมริตะ (Morita, 1990) นิตตะ (Nitta, 1991) และโอกาเบะ และโอกุโบะ (Okabe & Okubo, 2005) ศึกษาว่าประโยค *-temorau* มีลักษณะทางวากยสัมพันธ์สอดคล้องกับกรรมวาก นอกจากนี้ จาค็อบเซ็น (1993, 1999) ยังได้เปรียบเทียบประโยคกรรมวากกับประโยคกริยากรรมและประโยค *-tearu* ซึ่งต่างเป็นประโยคที่แสดงสภาวะการณ์ แต่มีคุณสมบัติบางประการที่ทำให้บริบทการใช้ของประโยคทั้งสามชนิดแตกต่างกันออกไป

อย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่ที่กล่าวมาเน้นการศึกษาโครงสร้างหรือรูปภาษา มีเพียงชิบาตานิ (Shibatani, 1990, 2002) กล่าวถึงกรรมวากในแนวไวยากรณ์หน้าที่ (functional grammar) และจำแนกกรรมวากตามเกณฑ์วากยสัมพันธ์ออกเป็น 2 ชนิดใหญ่ ๆ คือ กรรมวากตรง (direct passive) และกรรมวากอ้อม (indirect passive) แต่ไม่ได้ประมวลว่ากรรมวากแต่ละชนิดปรากฏโครงสร้างและวากยสัมพันธ์รูปแบบใดบ้าง แสดงความหมายและมีบริบทการใช้อย่างไร และโครงสร้างใดเป็นกรรมวากต้นแบบในภาษาญี่ปุ่น นอกจากนี้ ประโยค *-temorau* หรือประโยค *-tearu* ที่กล่าวว่ามีความเหมือนกันกับประโยคกรรมวากก็ยังไม่ปรากฏการศึกษาด้วยคุณสมบัติของกรรมวากต้นแบบว่าแท้จริงแล้วเป็นโครงสร้างหนึ่งของกรรมวากหรือไม่ จึงเป็นเหตุผลให้งานวิจัยนี้ใช้แนวคิดไวยากรณ์หน้าที่นิยมแบบลักษณะภาษาที่มุ่งเน้นหน้าที่ในการสื่อสารโดยพิจารณาลักษณะของภาษาที่ภาษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมเป็นคุณสมบัติต้นแบบ (prototype) ในขณะเดียวกันก็ยอมรับลักษณะที่ต่างออกไปว่าไม่ใช่ต้นแบบ (non-prototype) หรือลดความเป็นต้นแบบ (less prototype) เพื่อวิเคราะห์หน่วยสร้างกรรมวากในภาษาญี่ปุ่น ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการสร้างความเข้าใจข้ามภาษาที่มีระบบและเป็นสากล และเป็นองค์ความรู้ทางไวยากรณ์แก่ผู้เรียนและผู้ใช้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อสามารถนำไปใช้สื่อสารได้อย่างสะดวกและเหมาะสมกับบริบท

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์หน้าที่เชิงวัจนปฏิบัติศาสตร์และวากยสัมพันธ์ของหน่วยสร้างกรรมวากในภาษาญี่ปุ่นในกรอบแนวคิดของไวยากรณ์หน้าที่นิยมแบบลักษณะภาษา

ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยนี้ รวบรวมข้อมูลการใช้ภาษาจากงานเขียนภาษาญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาเป็นเชิงวิชาการ (academic text) และไม่เป็นเชิงวิชาการ (non-academic text) รวม 10 ตัวอย่าง

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ วิเคราะห์หน้าที่เชิงวัจนปฏิบัติศาสตร์และวากยสัมพันธ์ของหน่วยสร้างประโยคกรรมวาจก ควบคู่กันโดยอาศัยเกณฑ์คุณสมบัติการเป็นกรรมวาจกต้นแบบของ กีฟอน (Givón, 2001b) ซึ่งกรรมวาจกต้นแบบ (prototypical passive) แบ่งตามโครงสร้างและวากยสัมพันธ์เป็น 2 ประเภท คือ กรรมวาจกเลื่อนกรรม (promotional passive) และกรรมวาจกไม่เลื่อนกรรม (non-promotional passive) โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้

กรรมวาจกเลื่อนกรรมต้นแบบ	กรรมวาจกไม่เลื่อนกรรมต้นแบบ
1) การกที่ไม่ใช่ผู้กระทำ (non-agent) ซึ่งมักเป็นกรรมผู้รับผลในกรรตุวาจกเป็นหัวเรื่องเด่นที่ถูกเลื่อนระดับเป็นประธานของกรรมวาจก	1) การกที่ไม่ใช่ผู้กระทำ (non-agent) เป็นหัวเรื่องเด่นแต่แสดงความสัมพันธ์เชิงไวยากรณ์คล้ายโครงสร้างกรรตุวาจก ไม่ได้เลื่อนระดับเป็นประธานของกรรมวาจก
2) ผู้กระทำ (agent) หรือประธานในกรรตุวาจกถูกลดบทบาทเป็นไม่ปรากฏหรือปรากฏเป็นการกเลือกได้ (optional-case argument)	2) ผู้กระทำ (agent) หรือประธานในกรรตุวาจกมักถูกลดบทบาทเป็นไม่ปรากฏหรือปรากฏเป็นประธานหุ่น (dummy subject) ที่ไม่ระบุเจาะจง
3) ภาคแสดงกริยาของกรรมวาจกมักแปลงจากกริยากรรม (transitive verb) ที่กำกับด้วยกริยาอื่น	3) ภาคแสดงกริยาของกรรมวาจกอาจแปลงจากกริยากรรม (intransitive verb) ได้
4) โครงสร้างประโยคกรรมวาจก (passive voice) จะสลับใช้กับโครงสร้างกรรตุวาจก (active voice)	4) โครงสร้างประโยคกรรมวาจก (passive voice) จะคล้ายกับโครงสร้างกรรตุวาจก (active voice)

หน่วยสร้างประโยคที่ปรากฏคุณสมบัติของกรรมวาจกต้นแบบในด้านการลดบทบาทผู้กระทำ แต่อาจขาดคุณสมบัติบางประการไป หรือปรากฏคุณสมบัติของกรรมวาจกต้นแบบแต่พบใช้น้อยเฉพาะในบางบริบท จะถือเป็นหน่วยสร้างกรรมวาจกที่ลดความเป็นต้นแบบ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. คัดเลือกข้อมูลและแหล่งข้อมูล โดยข้อมูลที่น่าสนใจมาเป็นหน่วยสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่น จำนวน 32,347 ประโยค จากงานเขียนที่มีเนื้อหาเป็นเชิงวิชาการ (academic text) 5 ตัวบท ได้แก่ หนังสือด้านภาษาศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และธุรกิจ และงานเขียนที่มีเนื้อหาไม่เป็นเชิงวิชาการ (non-academic text) 5 ตัวบท ได้แก่ นวนิยายหรือเรื่องสั้นแนว ความรัก ชีวิต ผจญภัย สืบสวนสอบสวน และเว็บบอร์ดเรื่องทั่วไป ตัวบทละไม่น้อยกว่า 180 หน้า โดยใช้วิธีการคัดเลือกแหล่งข้อมูลแบบตามสะดวก (convenience selection)

2. เก็บรวบรวมข้อมูลที่ปรากฏคุณสมบัติตามกรรมวาจกต้นแบบ โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ หน่วยสร้างกรรมวาจกที่ปรากฏคุณสมบัติครบถ้วนตามกรรมวาจกต้นแบบ และหน่วยสร้างกรรมวาจกที่ขาดคุณสมบัติของกรรมวาจกต้นแบบบางประการ และบันทึกลงในตาราง

3. วิเคราะห์ข้อมูลในข้อ 2 โดยใช้ตารางเป็นเครื่องมือในการวิจัย

3.1 แยกหน่วยประกอบในประโยคเพื่อวิเคราะห์โครงสร้างและวากยสัมพันธ์ โดยพิจารณาความสัมพันธ์เชิงไวยากรณ์ (grammatical relations) ได้แก่ ประธาน (subject) กรรมตรง (direct object) กรรมอ้อม (indirect object) ภาคแสดง (predicate) หรือวิเศษณ์ (adverb) ควบคู่กับบทบาทเชิงอรรถศาสตร์ (semantic roles) ได้แก่ ผู้กระทำ (agent) ผู้ทรงสภาพ/ผู้ถูกระทำ (patient) ผู้รับ (dative) เครื่องมือ/วิธีการ (instrument) ผู้รับผลประโยชน์ (benefactive) สถานที่ (location) ผู้กระทำร่วม (associative) ลักษณะ (manner)

3.2 วิเคราะห์หน้าที่ทางความหมาย โดยพิจารณาบริบทในประโยค

3.3 จำแนกชนิดของหน่วยสร้างกรรมวาจกต้นแบบและที่ลดความเป็นต้นแบบ โดยพิจารณาโครงสร้างและวากยสัมพันธ์ร่วมกับบริบททางความหมายและอัตราการปรากฏ

3.4 วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยค่าเฉลี่ยร้อยละ (percentage) โดยพิจารณาอัตราการปรากฏของหน่วยสร้างกรรมวาจกเทียบกับหน่วยสร้างประโยคทั้งหมด และอัตราการปรากฏของหน่วยสร้างกรรมวาจกแต่ละชนิดทั้งในภาพรวมและเฉพาะในบริบทงานเขียนเชิงวิชาการหรือไม่เป็นเชิงวิชาการ

ผลการวิจัย

1. หน้าที่เชิงวัจนปฏิบัติศาสตร์ของหน่วยสร้างกรรมวาจก : การลดบทบาทผู้กระทำ

หน่วยสร้างกรรมวาจกมีหน้าที่เชิงวัจนปฏิบัติศาสตร์ (pragmatic function) คือการลดบทบาทผู้กระทำ (agent suppression) ซึ่งกรรมวาจกในภาษาญี่ปุ่น ร้อยละ 88.54 ลดบทบาทผู้กระทำโดยไม่ปรากฏ พบในบริบทที่ผู้กระทำไม่มีตัวตน ผู้กระทำไม่มีใครรู้ ผู้กระทำอ้างได้จากบริบทแวดล้อม ผู้กระทำคาดเดาได้ ผู้กระทำเป็นผู้เขียน หรือผู้กระทำกล่าวไว้ในประโยคแต่ไม่สำคัญ (less topical) เช่น

[2] *Tekisuto-wa tsugi-no yoo-ni teigi's-are-mas-u.*

ข้อความ (text)-TOP ต่อไป-MOD ดัง-ADV นิยาม-PASS-POL-PRES

‘ข้อความ (text) ถูกนิยามดังต่อไปนี้’

(Isao and Atsushi, 2014: 262)

หน่วยสร้างกรรมวาจก [2] มีกรรมตรงผู้ถูกระทำ *tekisuto* ‘ข้อความ (text)’ เป็นประธานและเป็นหัวเรื่องเด่นที่กำกับด้วยตัวบ่งหัวเรื่อง *-wa* ผู้กระทำไม่ปรากฏเนื่องจากเป็นที่ทราบกันว่าเป็นผู้เขียน และกริยากรรม *teigi's-uru* ‘นิยาม’ กำกับด้วยตัวบ่งกรรมวาจก *-(r)are* ‘ถูก’ แปลงเป็นกริยาสภาวะการณ ‘ถูกนิยาม’

นอกนั้นผู้กระทำคงปรากฏในหน่วยสร้างกรรมวาจกแต่ลดบทบาทเป็นกรรมอ้อมที่มักกำกับด้วย ตัวบ่งการกระทำ *-ni* เพื่อแสดงผู้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อประธาน หรือกำกับด้วยตัวบ่งการกระทำที่มา (source case marker) *-kara* ‘จาก’ เพื่อแสดงที่มาของผลกระทบที่ประธานได้รับ หรืออาจกำกับด้วย ตัวบ่งการกระทำบุคคล *-niyotte* ‘โดย’ เพื่อแสดงเหตุการณ์ตามจริงนัยกลาง หรือใช้ในภาษาเขียนที่เป็นทางการ โดยเฉพาะในกรรมวาจกประธานไม่ใช่สิ่งมีชีวิตกิริยากรรมที่แสดงการปรากฏกรรมขึ้น อาทิ กิริยา *kak-u* ‘เขียน’ *tate-ru* ‘สร้าง’ ตัวอย่างกรรมวาจกที่ผู้กระทำปรากฏเป็นกรรมอ้อม เช่น

[3] *Watashi-wa ... kuruma-ni hane-rare-mash-ita.*

ฉัน-TOP รถยนต์-AGT กระเด็น-PASS-POL-PAST

‘ฉันถูกรถยนต์ชนกระเด็น’

(Takuji, 2004: 536)

หน่วยสร้างกรรมวาจก [3] มีกรรมตรงผู้ถูกกระทำ *watashi* ‘ฉัน’ เป็นประธานและเป็นหัวเรื่องเด่นที่กำกับด้วยตัวบ่งหัวเรื่อง *-wa* ประธานผู้กระทำในกรรตุวาจก *kuruma* ‘รถยนต์’ ปรากฏเป็นกรรมอ้อมที่กำกับด้วยตัวบ่งการกระทำ *-ni* และกิริยากรรม *hane-ru* ‘(ชน)กระเด็น’ กำกับด้วยตัวบ่งกรรมวาจก *-(r)are* ‘ถูก’ แปลงเป็นกิริยาสภาวะการณ *hane-rare-ru* ‘ถูก(ชน)กระเด็น’

นอกจากนี้ หน่วยสร้างกรรมวาจกประธานไม่ใช่สิ่งมีชีวิตอาจปรากฏการกอื่นที่ไม่ใช่ผู้กระทำเป็นกรรมอ้อม ได้แก่ การกสาเหตุที่กำกับด้วยตัวบ่งการกสาเหตุ (cause case marker) *-de* ‘ด้วย’ การกเครื่องมือ/วิธีการที่กำกับด้วยตัวบ่งการกเครื่องมือ/วิธีการ (instrument/method case marker) *-de* ‘ด้วย’ หรืออาจกำกับด้วยตัวบ่งการก *-niyotte* ‘โดย’ ในกรณีเป็นภาษาเขียนที่เป็นทางการ

2. โครงสร้างและวากยสัมพันธ์ของหน่วยสร้างกรรมวาจก

2.1 หน่วยสร้างกรรมวาจกต้นแบบ: หน่วยสร้างกรรมวาจกเลื่อนกรรม *-(r)are*

โดยทั่วไป หน่วยสร้างกรรมวาจกอาจแบ่งตามโครงสร้างเป็นกรรมวาจกเลื่อนกรรมและ ไม่เลื่อนกรรม หรือแบ่งตามความหมายเชิงผลกระทบที่ประธานได้รับเป็นกรรมวาจกนัยเชิงลบและไม่เช่นนั้น เชิงลบ สำหรับหน่วยสร้างกรรมวาจกในภาษาญี่ปุ่นในแนวไวยากรณ์หน้าที่นิยมแบบลักษณะภาษาพบ “หน่วยสร้างกรรมวาจกเลื่อนกรรม *-(r)are*” เป็นกรรมวาจกต้นแบบเพียงชนิดเดียวเนื่องจากปรากฏใช้ทั่วไปในอัตราร้อยละ 91.34 และมีคุณสมบัติกรรมวาจกต้นแบบครบถ้วน ดังนี้

2.1.1 โครงสร้างและวากยสัมพันธ์มูลฐาน

หน่วยสร้างกรรมวาจกเลื่อนกรรม *-(r)are* มีโครงสร้างมูลฐานที่แสดงการเลื่อนกรรมในกรรตุวาจก คู่เทียบไปเป็นประธานของกรรมวาจก ในขณะที่ประธานผู้กระทำในกรรตุวาจกลดบทบาทไม่ปรากฏหรืออาจปรากฏเป็นกรรมอ้อมที่กำกับด้วยตัวบ่งการกระทำ *-ni* หรือตัวบ่งการกอื่น และกำกับกิริยากรรมด้วยตัวบ่งกรรมวาจก *-(r)are* ‘ถูก’ เช่น

[4] ก กรรตุวาจก : *(Nihonjin-wa) kusuri-o doo bunrui's-uru?*

คนญี่ปุ่น-TOP ยา-DO อย่างไร จำแนก-PRESS

‘(คนญี่ปุ่น) จำแนกยาอย่างไร’

ข กรรมวาจก : *Kusuri-wa doo bunrui's-are-ru?*

ยา- TOP อย่างไร จำแนก-PASS-PRES

‘ยาถูกจำแนกอย่างไร’

(Junko and Jiroom, 2015: 16)

หน่วยสร้างกรรมวาจก [4ข] แปลงจากหน่วยสร้างกรรมตวจาคู่เทียบ [4ก] มีกรรมตรงผู้ถูกกระทำ *kusuri* ‘ยา’ ที่เลื่อนระดับเป็นประธานและเป็นหัวเรื่องเด่นที่กำกับด้วยตัวบ่งหัวเรื่อง -*wa* ประธานผู้กระทำในกรรมตวจาค *nihonjin* ‘คนญี่ปุ่น’ ลดบทบาทไม่ปรากฏ และกริยากรรม *bunrui's-uru* ‘จำแนก’ กำกับด้วยตัวบ่งกรรมวาจก -(*r*)*are* ‘ถูก’ แปลงเป็นกริยาสภาวะการณ *bunrui's-are-ru* ‘ถูกจำแนก’

2.1.2 การเลื่อนกรรม

ส่วนใหญ่เป็นการเลื่อนกรรมตรงผู้ถูกกระทำทั้งสิ่งมีชีวิตและไม่ใช้สิ่งมีชีวิตเป็นประธาน นอกนั้นพบเป็นการเลื่อนกรรมอ้อมผู้รับที่มักเป็นสิ่งมีชีวิต โดยกรรมในกรรมตวจาคที่เลื่อนระดับเป็นประธานของกรรมวาจกจะกำกับด้วยตัวบ่งการกประธาน (subject case marker) -*ga* แต่หากเน้นเด่นเป็นประธานหัวเรื่องจะกำกับด้วยตัวบ่งหัวเรื่อง -*wa* แทน กรรมวาจกเลื่อนกรรม -(*r*)*are* อาจปรากฏกรรมอ้อมสถานที่ซึ่งกำกับด้วยตัวบ่งการกสถานที่ (locative case marker) -*ni* เสมือนได้รับผลของการกระทำแทนประธานของประโยค เช่น

[5] *Sentai-ni “Fantomugoo”-to kak-are-ta.*

ตัวเรือ- LOC “หมายเลขแฟนธอม”-COMP เขียน-PASS-PAST

‘ที่ตัวเรือถูกเขียนว่า “หมายเลขแฟนธอม”

(Seimaru and Fumiya, 2014: 19)

หน่วยสร้างกรรมวาจก [5] มีกรรมอ้อมสถานที่ *sentai* ‘ตัวเรือ’ ที่กำกับด้วยตัวบ่งการกสถานที่ -*ni* ได้รับผลกระทบจากการกระทำเสมือนเป็นประธาน ผู้กระทำไม่ปรากฏ และกริยากรรม *kak-u* ‘เขียน’ กำกับด้วยตัวบ่งกรรมวาจก -(*r*)*are* ‘ถูก’ แปลงเป็นกริยาสภาวะการณ *kak-are-ru* ‘ถูกเขียน’ กรรมวาจกเลื่อนกรรม -(*r*)*are* อาจปรากฏกรรมตรงอนุพากย์เติมเต็มของกริยารับรู้ ปริชาน หรือถ้อยคำ (perception, cognitive and utterance verbs) ที่กำกับด้วยตัวบ่งอนุพากย์เติมเต็ม (complementizer) -*to* ‘ว่า’ เสมือนเป็นประธานผู้แสดงสภาวะการณของประโยค เช่น

[6] [*WA-ni-wa taihi-no kinoo-ga ar-u*]-*to-mo*

[ตัวบ่งหัวเรื่อง-*wa*-LOC-TOP การเปรียบเทียบ-MOD หน้าที่-SUBJ มี-PRESS]-COMP-ด้วย

iw-are-mas-u.

กล่าว-PASS-POL-PRESS

‘ที่ว่าในตัวบ่งหัวเรื่อง -*wa* มีหน้าที่ด้านการเปรียบเทียบถูกกล่าวด้วย’

(Atsuko, 2010: 28)

หน่วยสร้างกรรมวาจก [6] มีกรรมตรงอนุพากย์เติมเต็ม *WA-ni-wa taihi-no kinoo-ga aru* ‘ใน ตัวบ่งหัวเรื่อง -*wa* มีหน้าที่ด้านการเปรียบเทียบ’ ซึ่งกำกับด้วยตัวบ่งอนุพากย์เติมเต็ม -*to* ‘ว่า’ และตัวบ่งคล้าย

ตาม *-mo* ‘ด้วย’ แสดงสภาวะการณ์เสมือนเป็นประธาน ผู้กระทำไม่ปรากฏ และกริยากรรม *i-u* ‘กล่าว’ กำกับด้วยตัวบ่งกรรมจาก *-(r)are* ‘ถูก’ แปลงเป็นกริยาสภาวะการณ์ *iw-are-ru* ‘ถูกกล่าว’

นอกจากนี้ หน่วยสร้างกรรมจากเลื่อนกรรม *-(r)are* อาจปรากฏการเลื่อนบางส่วนของกรรมได้ในกรณี ที่กรรมตรงผู้ถูกกระทำเป็นนามวลีที่ประกอบด้วยคำนามหลักและส่วนขยายในรูปแบบ “เจ้าของ/ผู้เกี่ยวข้อง-*no* คำนามหลัก” โดยจะเลื่อนระดับเฉพาะเจ้าของ/ผู้เกี่ยวข้อง (ส่วนขยาย) ไปเป็นประธานของกรรมจากและ คงเหลือคำนามหลักไว้ในตำแหน่งกรรมตรงเช่นเดิม เช่น

[7] *Shi'in-wa ... 3 ten-o kihon-ni bunrui's-are-mas-u.*

เสียงพยัญชนะ-TOP ... 3 ประเด็น-DO พื้นฐาน-ADV จำแนก-PRESS-POL-PRESS

‘เสียงพยัญชนะถูกจำแนก 3 ประเด็นของตามพื้นฐาน’

(Isao and Atsushi, 2014: 17)

หน่วยสร้างกรรมจาก [7] มีกรรมตรงผู้ถูกกระทำเป็นนามวลี *shi'in-no 3 ten* ‘3 ประเด็นของเสียง พยัญชนะ’ ที่เลื่อนระดับเฉพาะเจ้าของ (ส่วนขยาย) *shi'in* ‘เสียงพยัญชนะ’ ไปเป็นประธานและเป็น หัว เรื่องเด่นที่กำกับด้วยตัวบ่งหัวเรื่อง *-wa* คำนามหลัก *3 ten* ‘3 ประเด็น’ คงอยู่ในตำแหน่งกรรมตรงที่กำกับ ด้วยตัวบ่งการกรรมตรง *-o* ตามเดิม ผู้กระทำไม่ปรากฏ และกริยากรรม *bunruis'uru* ‘จำแนก’ กำกับด้วย ตัวบ่งกรรมจาก *-(r)are* ‘ถูก’ แปลงเป็นกริยาสภาวะการณ์ *bunrui's-are-ru* ‘ถูกจำแนก’

2.1.3 ตัวบ่งกรรมจาก *-(r)are*

ตัวบ่งกรรมจาก *-(r)are* ‘ถูก’ มีคุณสมบัติที่แสดงการลดบทบาทผู้กระทำ เมื่อปรากฏในโครงสร้าง กรรมจากเลื่อนกรรม *-(r)are* ต้นแบบ จะแสดงสภาวะการณ์ที่ประธานของประโยคได้รับการกระทำหรือผล ของการกระทำหรือเหตุการณ์ซึ่งปรากฏใช้ทั่วไปทั้งในบริบทนัยเชิงลบหรือไม่ใช่นัยเชิงลบ (นัยเชิงบวกและนัย กลาง) จะขึ้นอยู่กับบริบทความบริบทในประโยค

2.1.4 โครงสร้างกรรมจากเลื่อนกรรม *-(r)are* แบบซับซ้อน

กรรมจากเลื่อนกรรม *-(r)are* แบบซับซ้อนอาจปรากฏเป็นคู่สลับใช้กับกรรมจากที่มีอนุพากย์เติมเต็ม 2 รูปแบบ พบใช้เป็นกรรมจากเลื่อนกรรม *-(r)are* แบบซับซ้อนกริยาบ่งกระทำ และ กรรมจากเลื่อน กรรม *-(r)are* แบบซับซ้อนกริยารับรู้ บริหาร หรือถ้อยคำ ดังตัวอย่าง [8] และ [9]

[8] *Anata-kara [suteki-na ai-no monogatari-o kik]-as-are-ta.*

คุณ-SOURC วิเศษ-ADJ ความรัก-GEN เรื่องราว-DO ฟัง]-MANI-PASS-PAST

‘(ผม)ถูกให้ฟังเรื่องราวความรักที่แสนวิเศษจากคุณ’

(Takuji, 2004: 360)

หน่วยสร้างกรรมจาก [8] มีกรรมอ้อมผู้ถูกกระทำในอนุพากย์หลักหรือผู้กระทำในอนุพากย์เติมเต็ม *[[watashi-ga] suteki-na ai-no monogatari-o kik-u]* ‘ผมฟังเรื่องราวความรักแสนวิเศษ’ คือ ผู้พูดเป็น ประธานที่ละไว้ ประธานผู้บ่งกระทำในกรรมจาก *anata* ‘คุณ’ ปรากฏเป็นกรรมอ้อมที่มาที่กำกับด้วยตัวบ่ง การที่มา *-kara* ‘จาก’ และกริยากรรมบ่งกระทำ *kik-ase-ru* ‘ให้ฟัง’ กำกับด้วยตัวบ่งกรรมจาก *-(r)are* ‘ถูก’ แปลงเป็นกริยาสภาวะการณ์รูปย่อ *kik-as-are-ru* ‘ถูกให้ฟัง’

- [9] *Modariti-wa* [Tenkeiteki-*ni-wa* “gimon” “hitei”-*ni-wa*
 มาลา (modality)-TOP [แบบแผน-ADV-TOP “คำถาม” “ปฏิเสธ”-LOC-TOP
nar-ana-i]-to *kangae-rare-mas-u*.
 เป็น-NEG-PRESS]-COMP คิด-PASS-POL-PRESS
 ‘มาลา (modality) ถูก(ฉัน)คิดว่าตามแบบแผนแล้วไม่ใช่รูปคำถามและรูปปฏิเสธ’
 (Isao and Atsushi, 2014: 173)

หน่วยสร้างกรรมวาก [9] มีการเลื่อนระดับประธานในอนุพากย์เต็มเต็ม [*tenki-ni-wa modariti-ga* “gimon” “hitei”-*ni-wa nar-ana-i*] ‘ตามแบบแผนแล้วมาลา (modality) ไม่ใช่รูปคำถามและรูปปฏิเสธ’ ไปเป็นประธานของประโยค ประธานผู้กระทำเต็มในอนุพากย์หลักคือผู้พูดไม่ปรากฏ และกริยากรรม *kangae-ru* ‘คิด’ กำกับด้วยตัวบ่งกรรมวาก -(r)are ‘ถูก’ แปลงเป็นกริยาภาวการณ์ *kangae-rare-ru* ‘ถูกคิด’

2.2 หน่วยสร้างกรรมวากที่ลดความเป็นต้นแบบ

ในภาษาญี่ปุ่นยังปรากฏหน่วยสร้างกรรมวากชนิดอื่นทั้งที่มีโครงสร้างแบบเลื่อนกรรมและ ไม่เลื่อนกรรมซึ่งพบใช้เฉพาะในบางบริบทอีก 4 ชนิดที่มีอัตราการปรากฏที่น้อยมาก ปรากฏรวมกันเพียงร้อยละ 8.66 จึงถือเป็นหน่วยสร้างกรรมวากที่ลดความเป็นต้นแบบ นอกจากนี้ ทั้ง 4 ชนิดยังขาดคุณสมบัติการเป็นกรรมวากต้นแบบบางประการและใช้ในบริบททางความหมายที่แตกต่างกันไป ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 คุณสมบัติการเป็นกรรมวากต้นแบบและบริบททางความหมายของหน่วยสร้างกรรมวากที่ลดความเป็นต้นแบบ 4 ชนิดในภาษาญี่ปุ่น

ชนิดของหน่วยสร้างกรรมวาก	คุณสมบัติการเป็นกรรมวากต้นแบบ					บริบททางความหมาย
	ปรากฏใช้โดยทั่วไปเป็นจำนวนมาก	โครงสร้างกรรมวากปรากฏใช้สลับกับโครงสร้างกรรมวาก	การที่ไม่ใช้ผู้กระทำในกรรตุวาจกเลื่อนระดับเป็นประธาน	ผู้กระทำหรือประธานในการตวจกถูกลดบทบาท	ภาคแสดงกริยากรรมวากถูกกำกับด้วยกริยาอื่น	
กรรมวากเลื่อนกรรม -temora(w)		✓	✓	✓	✓	บวก
กรรมวากเลื่อนกรรมผู้รับโดยอ้อม -(r)are			✓	✓	✓	ลบ
กรรมวากเลื่อนกรรมกริยาแปลงเป็นสภาวะการณ์ -tea(r)		✓	✓	✓	✓	กลาง
กรรมวากไม่เลื่อนกรรมประธานไร้ตัวตน		✓		✓		กลาง

2.2.1 หน่วยสร้างกรรมวากเลื่อนกรรม -temora(w)

หน่วยสร้างกรรมวากเลื่อนกรรม -temora(w) มีโครงสร้างและวากยสัมพันธ์คล้ายกรรมวากเลื่อนกรรม -(r)are ต้นแบบ แต่จะกำกับกริยาด้วยตัวบ่งกรรมวาก -temora(w) ‘ได้รับ’ ที่มีความหมายเชิงบวก ติความบริบทในประโยคได้ว่าประธานได้รับผลกระทบนี้เชิงบวก โดยปรากฏความหมายด้านความรู้สึกขอบคุณและบุญคุณแฝงอยู่ด้วย พบใช้ 2 โครงสร้างคือ แบบมูลฐานและแบบซับซ้อน ดังตัวอย่าง [10] และ [11]

[10] ก กรรตุวาก : *Mama-ga boku-no kami-o kit-tei-ru-nda-yo.*

แม่-SUBJ ผม-GEN ผม-DO ตัด-PROG-PRESS-MODAL-PAR

‘แม่กำลังตัดผมของผมซะ’

ข กรรมวาก : *Boku, mama-ni kami-o kit-temorat-tei-ru-nda-yo.*

ผม แม่-AGT ผม-DO ตัด-PASS-PROG-PRESS-MODAL-PAR

‘แม่กำลังตัดผมของผมซะ’

(Takuji, 2004: 120)

หน่วยสร้างกรรมวาก [10ข] แปลงจากหน่วยสร้างกรรตุวากคู่เทียบ [10ก] มีกรรมตรงผู้ถูกกระทำ เป็นนามวลีที่ประกอบด้วยคำนามหลักและส่วนขยายในรูปแบบ “เจ้าของ-no คำนามหลัก” *boku-no kami* ‘ผมของผม’ โดยเลื่อนระดับเฉพาะเจ้าของ (ส่วนขยาย) *boku* ‘ผม’ ไปเป็นประธานและเป็นหัวเรื่องเด่น คงเหลือคำนามหลัก *kami* ‘ผม’ ไว้ในตำแหน่งกรรมตรงตามเดิม ประธานผู้กระทำในกรรตุวาก *mama* ‘แม่’ ปรากฏเป็นกรรมอ้อมที่กำกับด้วยตัวบ่งการกระทำ *-ni* และกริยากรรม *kir-u* ‘ตัด’ กำกับด้วยตัวบ่งกรรมวาก -temora(w) ‘ได้รับ’ แปลงเป็นกริยาสภาวะการณ *kit-temora-u* ‘ได้รับ(การ)ตัด’

[11] ก กรรตุวาก : *Mio-wa [mui-ta ringo-o tabe]-sase-ru.*

มิโอะ-TOP [ปอกเปลือก-MOD แอปเปิล-DO กิน]- MANI-PRES

‘มิโอะให้(ผม)กินแอปเปิลที่ปอกเปลือกแล้ว’

ข กรรมวาก : *Mio-ni [mui-ta ringo-o tabe]-sase-temora-u.*

มิโอะ-AGT [ปอกเปลือก-MOD แอปเปิล-DO กิน]-MANI-PASS-PRES

‘(ผม)ถูกมิโอะให้กินแอปเปิลที่ปอกเปลือกแล้ว’

(Takuji, 2004: 266)

หน่วยสร้างกรรมวาก [11ข] แปลงจากหน่วยสร้างกรรตุวากคู่เทียบ [11ก] มีกรรมอ้อมผู้ถูกกระทำ หรือผู้กระทำในอนุพากย์เต็มเต็ม [*watashi-ga*] *mui-ta ringo-o tabe-ru* ‘ผมกินแอปเปิลที่ปอกเปลือกแล้ว’ คือผู้พูดเป็นประธานที่ละไว้ มีประธานผู้บ่งกระทำในกรรตุวาก *Mio* ‘มิโอะ’ ปรากฏเป็นกรรมอ้อมที่กำกับด้วยการกระทำ *-ni* และมีตัวบ่งกรรมวาก -temora(w) ‘ได้รับ’ กำกับกริยาบ่งกระทำ *tabe-sase-ru* ‘ให้กิน’ แปลงเป็นกริยาสภาวะการณ *tabe-sase-temora-u* ‘ได้รับ(การ)ให้กิน’

2.2.2 หน่วยสร้างกรรมวากเลื่อนกรรมผู้รับโดยอ้อม -(r)are

หน่วยสร้างกรรมวากเลื่อนกรรมผู้รับโดยอ้อม -(r)are พบใช้ในบริบทที่ประธานของประโยคไม่ใช่ผู้เกี่ยวข้องโดยตรงกับเหตุการณ์โดยตรง แต่รู้สึกได้รับผลกระทบเชิงลบจากเหตุการณ์ไม่ว่าทางกายหรือจิตใจในฐานะ

ผู้รับ(ผล)โดยอ้อม จึงไม่มีกรรตุวาทที่เป็นคู่สลับใช้โดยตรง แต่จะเลื่อนกรรมผู้รับโดยอ้อมซึ่งมักหมายถึงผู้พูดหรือบุคคลที่สามที่พิจารณาได้จากข้อความแวดล้อมไปเป็นประธานของประโยค ประธานผู้กระทำในกรรตุวาทกลดบทบาทเป็นกรรมอ้อมที่กำกับด้วยตัวบ่งการกผู้กระทำ *-ni* และมีตัวบ่งกรรมวาท *-(r)are* กำกับได้ทั้งกริยากรรมและกริยากรรม เป็น 2 โครงสร้าง ดังตัวอย่าง [12] และ [13]

[12] ก กรรตุวาท : (บริบท: ผู้พูดซึ่งจักรยานออกไปติดต่อกู้ค่าข้างนอก แต่เกิดฝนตกระหว่างทางกลับสำนักงาน จึงทำให้เปียกทั้งตัว)

Soto-mawari-kara-no kaeri, ame-ga fut-ta.

เส้นทางรอบนอก-จาก-MOD ขากลับ ฝน-SUBJ ตก-PAST

‘ขากลับจากไปข้างนอกฝนตก’

ข กรรมวาท : *Soto-mawari-kara-no kaeri, (watashi-wa) ame-ni fur-are-ta.*

เส้นทางรอบนอก-จาก-MOD ขากลับ ฉัน-TOP ฝน-AGT ตก-PASS-PAST

‘ขากลับจากไปข้างนอก (ฉัน)ถูกฝนตก(ใส่)’

(Takuji, 2004: 35)

หน่วยสร้างกรรมวาท [12ข] มีกรรมผู้รับผลกระทบโดยอ้อมซึ่งไม่ปรากฏในกรรตุวาท [12ก] คือ ผู้พูดเป็นประธานที่ละไว้ ประธานผู้กระทำในกรรตุวาท *ame* ‘ฝน’ ปรากฏเป็นกรรมอ้อมที่กำกับด้วย ตัวบ่งการกผู้กระทำ *-ni* และกริยากรรม *fur-u* ‘ตก’ กำกับด้วยตัวบ่งกรรมวาท *-(r)are* ‘ถูก’ แปลงเป็นกริยาสภาวะการณ *fur-are-ru* ‘ถูกตก’ ดีความบริบทในประโยคได้ว่าประธานได้รับผลกระทบนัยเชิงลบโดยอ้อมทางกายจากเหตุการณ์

[13] ก กรรตุวาท : (บริบท: สมาชิกคณะละครเวทีปะทะคารมเรื่องการรับบทเป็นตัวแสดงนำ หลังโรงแรม “โรงละครโอเปรา” เปลี่ยนเจ้าของเป็นของอาจารย์คุโรซาวา)

Doose anata-wa shuyaku-de, atashi-wa katakiyuku-yo.

ถึงอย่างไรก็ เธอ-TOP ตัวเอก-และ ฉัน- TOP ตัวร้าย-PAR

‘ยังไงเธอก็คงเป็นตัวเอก ฉันเป็นตัวร้ายสินะ’

Kurozawa-sensei-ga (koko-o) kat-te(i)-ru-kara.

อาจารย์คุโรซาวา-SUBJ ที่นี้-DO ชื่อ-PERF-PRESS-เพราะ

‘เพราะอาจารย์คุโรซาวาชื่อที่นี่’

ข กรรมวาท : *(Watashi-wa) Kurozawa-sensei-ni (koko-o) kaw-are-te(i)-ru.*

ฉัน-TOP อาจารย์คุโรซาวา-AGT ที่นี้-DO ชื่อ-PASS-PERF-PRESS

‘(ฉัน)ถูกอาจารย์คุโรซาวาชื่อที่นี่’

(Seimaru and Fumiya, 2014: 33)

หน่วยสร้างกรรมวาท [13ข] มีกรรมผู้รับผลกระทบโดยอ้อมซึ่งไม่ปรากฏในกรรตุวาท [13ก] คือ ผู้พูดเป็นประธานที่ละไว้ ประธานผู้กระทำในกรรตุวาท *Kurozawa-sensei* ‘อาจารย์คุโรซาวา’ ปรากฏเป็นกรรมอ้อมที่กำกับด้วยตัวบ่งการกผู้กระทำ *-ni* และกริยากรรม *ka-u* ‘ชื่อ’ กำกับด้วยตัวบ่งกรรมวาท

-(r)are ‘ถูก’ แปลงเป็นกริยาสภาวะการณ *kaw-are-ru* ‘ถูกซื้อ’ ตีความบริบทในประโยคได้ว่าประธานได้รับผลกระทบนี้เชิงลบโดยอ้อมทางจิตใจจากเหตุการณ์

2.2.3 หน่วยสร้างกรรมจากเลื่อนกรรมกริยาแปลงเป็นสภาวะการณ -tea(r)

หน่วยสร้างกรรมจากเลื่อนกรรมกริยาแปลงเป็นสภาวะการณ -tea(r) มีโครงสร้างและวากยสัมพันธ์คล้ายกรรมจากเลื่อนกรรม -(r)are ต้นแบบ แต่มีข้อจำกัดที่จะปรากฏเฉพาะการเลื่อน กรรมตรงผู้ถูกกระทำ ไม่ใช่สิ่งมีชีวิตเป็นประธานของประโยค ประธานผู้กระทำในกรรตุวาทไม่ปรากฏ แต่มักจะปรากฏกรรมอ้อมสถานที่ที่กำกับด้วยตัวบ่งการกสถานที่ -ni แสดงตำแหน่งของสภาวะการณ และกริยาหลักจะกำกับด้วยตัวบ่งการแปลงเป็นสภาวะการณ -tea(r) ‘ไว้’ แสดงสภาวะการณที่ประธานได้รับผลของการกระทำที่ผู้กระทำเจตนากระทำไว้เพื่อการใดการหนึ่ง พบใช้ 2 โครงสร้างคือ แบบมูลฐานและแบบซับซ้อน ดังตัวอย่าง [14] และ [15]

[14] ก กรรตุวาท : *Bekku-ga “Risuku Shakai”-ni risukukan-ga hiromat-ta*
เบ็ค-SUBJ “สังคมเสียง”-LOC ความรู้สึกเสียง-SUBJ แผ่กว้าง-MOD
koto-o kak-u.

เรื่อง-DO เขียน-PRESS

‘เบ็คเขียนเรื่องความรู้สึกเสียงขยายวงกว้างในหนังสือ “สังคมเสียง”’

ข กรรมวาท : *Risukukan-ga hiromat-ta koto-wa, Bekku-no*
ความรู้สึกเสียง-SUBJ แผ่กว้าง-MOD เรื่อง-TOP, เบ็ค-GEN
“Risuku Shakai”-ni kai-tear-u.

“สังคมเสียง”-LOC เขียน-STAT-PRESS

‘เรื่องความรู้สึกเสียงขยายวงกว้างเขียนไว้ในหนังสือ “สังคมเสียง”ของเบ็ค’

(Eiji, 2012: 80)

หน่วยสร้างกรรมวาท [14ข] แปลงจากหน่วยสร้างกรรตุวาทคู่เทียบ [14ก] มีกรรมตรงผู้ถูกกระทำ ไม่ใช่สิ่งมีชีวิต *risukukan-ga hiromat-ta koto* ‘เรื่องความรู้สึกเสียงขยายวงกว้าง’ เป็นประธานของประโยค ประธานผู้กระทำเดิมในกรรตุวาท *Bekku* ‘เบ็ค’ ปรากฏเป็นส่วนขยายของกรรมอ้อมสถานที่ “*Risuku Kaisha*” ‘หนังสือชื่อ “สังคมเสียง”’ ที่กำกับด้วยตัวบ่งการกสถานที่ -ni และกริยากรรม *kak-u* ‘เขียน’ กำกับด้วยตัวบ่งการแปลงเป็นสภาวะการณ -tea(r) ‘ไว้’ แปลงเป็นกริยาสภาวะการณ *kai-tear-u* ‘เขียนไว้’

[15] ก กรรตุวาท : *(Mio-ga) 8/15-to hizuke-o kai-ta*
มิโอะ-SUBJ 15 สิงหาคม-COMP การลงวันที่-DO เขียน-PAST
‘(มิโอะ)เขียนลงวันที่ไว้ว่า 15 สิงหาคม’

ข กรรมวาท : *hizuke-wa 8/15-to kak-are-teat-ta*
การลงวันที่-TOP 15 สิงหาคม-COMP เขียน-PASS-STAT-PAST
‘การลงวันที่ถูกเขียนไว้ว่า 15 สิงหาคม’

(Takuji, 2004: 370)

หน่วยสร้างกรรมวาจก [15ข] แปลงจากหน่วยสร้างกรตุวจากคู่เทียบ [15ก] มีกรรมตรงผู้ถูกกระทำ ไม่ใช่สิ่งมีชีวิต *hizuke* ‘การลงวันที่’ เป็นประธานและเป็นหัวเรื่องเด่นที่กำกับด้วยตัวบ่งหัวเรื่อง -*wa* ประธานผู้กระทำในกรตุวจาก *Mio* ‘มิโอะ’ ไม่ปรากฏ และกริยากรรม *kak-u* ‘เขียน’ กำกับด้วยตัวบ่งกรรมวาจก -*(r)are* ‘ถูก’ แปลงเป็นกริยาสภาวะการณ *kak-are-ru* ‘ถูกเขียน’ และกำกับซ้อนด้วยตัวบ่ง การแปลงเป็นสภาวะการณ -*tea(r)* ‘ไว้’ แปลงเป็น *kak-are-tear-u* ‘ถูกเขียนไว้’ เพื่อเน้นสภาวะการณที่ประธานได้รับผลของการกระทำที่ผู้กระทำเจตนากระทำไว้เพื่อการใดการหนึ่ง

2.2.4 หน่วยสร้างกรรมวาจกไม่เลื่อนกรรมประธานไว้ตัวตน

หน่วยสร้างกรรมวาจกไม่เลื่อนกรรมประธานไว้ตัวตน (เรียกชื่อตาม อัญชลี สิงห์น้อย วงศ์วัฒนา, 2556 เนื่องจากเป็นกรรมวาจกชนิดที่มีโครงสร้างวากยสัมพันธ์และความหมายเหมือนกับ หน่วยสร้างกรรมวาจกไม่เลื่อนกรรมประธานไว้ตัวตนในภาษาไทย) มีโครงสร้างและวากยสัมพันธ์คล้ายโครงสร้างกรตุวจากกริยากรรม แต่ประธานผู้กระทำมักเป็นนามหรือสรรพนามที่ไม่มีตัวตนหรือไม่อ้างถึงสิ่งใด เช่น *dareka* ‘ใครหนึ่งคน’ เปรียบคล้ายการไว้ตัวตน จึงมีความสำคัญน้อยกว่าหรือไม่เด่นเท่ากรรมผู้ถูกกระทำ ซึ่งถือเป็นการลดบทบาทผู้กระทำอีกทางหนึ่ง มีกรตุวจากคู่เทียบและสลับใช้กับกรรมวาจกต้นแบบได้หากเป็นภาษาเขียน

[16] ก กรตุวจาก : *Anata-ga sono- hito-no koto-o wasure-chat-tara?*

กริยากรรม คุณ-SUBJ นั้น คน-GEN เรื่อง-DO ลืม-PAST-ถ้า
‘ถ้าคุณลืมคน ๆ นั้นไปแล้วละ’

ข กรรมวาจก : *Dareka-ga sono- hito-no koto-o wasure-chat-tara?*

ไม่เลื่อนกรรม ใครหนึ่งคน-SUBJ นั้น คน-GEN เรื่อง-DO ลืม-PAST-ถ้า
ประธาน ‘ถ้าใครคนหนึ่งลืมคน ๆ นั้นไปแล้วละ’
ไว้ตัวตน

(Takuji, 2004: 2)

ค กรรมวาจก : *Sono- hito-no koto-wa wasure-chat-tara?*

ต้นแบบ นั้น คน-GEN เรื่อง-TOP ลืม-PAST-ถ้า
‘ถ้าคน ๆ นั้นถูกลืมไปแล้วละ’

หน่วยสร้างกรรมวาจก [16ข] แปลงจากหน่วยสร้างกรตุวจากกริยากรรม [16ก] โดยประธานและกรรมคงอยู่ในตำแหน่งเดียวกันกับ [16ก] แต่ประธานผู้กระทำซึ่งแสดงด้วยสรรพนาม *dareka* ‘ใครหนึ่งคน’ ไม่มีตัวตนหรือไม่สำคัญเท่ากรรมผู้ถูกกระทำ *sono-hito* ‘คน ๆ นั้น’ จึงถือเป็นการลดบทบาทผู้กระทำ ทำให้กรรมผู้ถูกกระทำเด่นขึ้นแทน โดยสลับใช้กับกรรมวาจกต้นแบบที่เป็นภาษาเขียน [16ค] ได้

3. อัตราการปรากฏของหน่วยสร้างกรรมวาจกในงานเขียนภาษาญี่ปุ่น

หน่วยสร้างกรรมวาจกปรากฏใช้ในงานเขียนภาษาญี่ปุ่นในอัตราร้อยละ 8.63 เมื่อพิจารณาเฉพาะบริบทพบหน่วยสร้างกรรมวาจกปรากฏใช้ในบริบทงานเขียนเชิงวิชาการในอัตราร้อยละ 12.73 มากกว่าในบริบทงานเขียนที่ไม่เป็นเชิงวิชาการซึ่งปรากฏใช้ในอัตราร้อยละ 5.35

อัตราการปรากฏของหน่วยสร้างกรรมวจากต้นแบบและที่ลดความเป็นต้นแบบแต่ละชนิดในบริบทงานเขียนเชิงวิชาการและไม่เป็นเชิงวิชาการ แสดงในตาราง 2

ตาราง 2 อัตราการปรากฏของหน่วยสร้างกรรมวจากแต่ละชนิดในงานเขียนเชิงวิชาการและไม่เป็นเชิงวิชาการ

ชนิดหน่วยสร้างกรรมวจาก		บริบท			
		เชิงวิชาการ		ไม่เป็นเชิงวิชาการ	
ต้นแบบ	กรรมวจากเลื่อนกรรม <i>-(r)are</i>	94.98		84.38	
ลด ความเป็น ต้นแบบ	กรรมวจากเลื่อนกรรม <i>-temora(w)</i>	4.15	5.02	9.90	15.62
	กรรมวจากเลื่อนกรรมผู้รับโดยอ้อม <i>-(r)are</i>	0.71		4.27	
	กรรมวจากเลื่อนกรรมกริยาแปลงเป็นสภาวะการณ์ <i>-tea(r)</i>	0.16		0.83	
	กรรมวจากไม่เลื่อนกรรมประธานไว้ตัวตน	0.00		0.62	
รวม		100.00		100.00	

จากตาราง 2 ในบริบทงานเขียนเชิงวิชาการปรากฏพบหน่วยสร้างกรรมวจากต้นแบบในอัตรา ร้อยละ 94.98 และหน่วยสร้างกรรมวจากที่ลดความเป็นต้นแบบทั้ง 4 ชนิด เพียงร้อยละ 5.02 ขณะที่ในบริบทงานเขียนที่ไม่เป็นเชิงวิชาการปรากฏพบหน่วยสร้างกรรมวจากต้นแบบในอัตราร้อยละ 84.38 และหน่วยสร้างกรรมวจากที่ลดความเป็นต้นแบบทั้ง 4 ชนิด ในอัตราร้อยละ 15.62 เมื่อเปรียบเทียบกัน หน่วยสร้างกรรมวจากต้นแบบปรากฏในบริบทงานเขียนเชิงวิชาการมากกว่า ในทางกลับกัน หน่วยสร้างกรรมวจากที่ลดความเป็นต้นแบบปรากฏในบริบทงานเขียนที่ไม่เป็นเชิงวิชาการมากกว่า

หน่วยสร้างกรรมวจากในภาษาญี่ปุ่นเรียงลำดับตามอัตราการปรากฏจากจำนวนมากไปน้อยทั้งในภาพรวมและเฉพาะบริบทได้เป็น หน่วยสร้างกรรมวจากเลื่อนกรรม *-(r)are* หน่วยสร้างกรรมวจากเลื่อนกรรม *-temora(w)* หน่วยสร้างกรรมวจากเลื่อนกรรมผู้รับโดยอ้อม *-(r)are* หน่วยสร้างกรรมวจากเลื่อนกรรมกริยาแปลงเป็นสภาวะการณ *-tea(r)* หน่วยสร้างกรรมวจากไม่เลื่อนกรรมประธานไว้ตัวตน ตามลำดับ แต่หน่วยสร้างกรรมวจากไม่เลื่อนกรรมประธานไว้ตัวตนจะปรากฏเฉพาะในบริบทงานเขียนที่ไม่เป็นเชิงวิชาการ

อภิปรายผล

ผลการศึกษาหน่วยสร้างกรรมวจากในภาษาญี่ปุ่นในแนวไวยากรณ์หน้าที่นิยมแบบลักษณะภาษา มีประเด็นที่น่าสนใจ นำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การศึกษาหน่วยสร้างกรรมวจากโดยเน้นหน้าที่ในการสื่อสารทำให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมมากขึ้น ซึ่งยังมีโครงสร้างลักษณะอื่นในภาษาญี่ปุ่นที่มีคุณสมบัติของกรรมวจากปรากฏ เนื่องมาจากภาษาที่ใช้สื่อสารระหว่างกันมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เมื่อหน้าที่ในการสื่อสารเปลี่ยนจึงเกิดการแปรของรูปภาษาได้ งานวิจัยนี้พบโครงสร้างและวากยสัมพันธ์ของกรรมวจากที่เป็นต้นแบบและที่ลดความเป็นต้นแบบต่างกันรวม 5 ชนิด โดยเป็นโครงสร้างที่สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมา 2 ชนิด คือ “กรรมวจากเลื่อนกรรม *-(r)are*” ซึ่งเป็นกรรมวจากต้นแบบที่ใช้ทั้งในบริบทนัยเชิงลบ นัยเชิงบวก และนัยกลาง งานวิจัยอื่นเรียกว่า กรรมวจากตรง เนื่องจากมีประธานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภาคแสดงกริยา และ “กรรมวจากเลื่อนกรรมผู้รับโดยอ้อม *-(r)are*” ซึ่งเป็นกรรมวจากที่ลดความเป็นต้นแบบที่ปรากฏใช้เฉพาะในบางบริบทโดยมีนัยเชิงลบ งานวิจัยอื่นเรียกว่า กรรมวจากอ้อม

เนื่องจากมีประธานเป็นผู้รับผลที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภาคแสดงกริยา สำหรับประโยค *-temorau* ที่กล่าวกันว่ามีความสัมพันธ์สอดคล้องกับกรรมวาจก รวมถึงประโยค *-tearu* ด้วยนั้น การศึกษาตามเกณฑ์คุณสมบัติกรรมวาจกต้นแบบของ กีฟอน (2001b) ในงานวิจัยนี้ถือว่าเป็นกรรมวาจกที่ลดความเป็นต้นแบบ เนื่องจากมีคุณสมบัติครบตามกรรมวาจกต้นแบบแต่พบในจำนวนไม่มากนัก โดยเฉพาะในบางบริบท โดยเรียกว่า “กรรมวาจกเลื่อนกรรม *-temora(w)*” ซึ่งมีนัยเชิงบวก และ “กรรมวาจกเลื่อนกรรมกริยาแปลงเป็นสภาวะการณ์ *-tea(r)*” ซึ่งมีนัยกลาง ตามลำดับ นอกจากนี้ งานวิจัยนี้ยังพบโครงสร้างอื่นเป็นกรรมวาจกที่ลดความเป็นต้นแบบอีก 1 ชนิด ได้แก่ “กรรมวาจกไม่เลื่อนกรรมประธานไว้ตัวตน” โดยมีนัยกลาง ซึ่งปรากฏใช้น้อยมากเฉพาะในบริบทที่ไม่เป็นเชิงวิชาการ และขาดคุณสมบัติการเป็นกรรมวาจกต้นแบบในด้านการเลื่อนกรรมเป็นประธานและการกำกับกริยาหลักด้วยตัวบ่งกรรมวาจก

2. การศึกษาหน่วยสร้างกรรมวาจกโดยยอมรับการเลื่อนบางส่วนของกรรมในกรรตุวาจกที่เป็นนามวลีในรูปแบบของ “เจ้าของ/ผู้เกี่ยวข้อง-*no* คำนามหลัก” เป็นประธานของกรรมวาจก ซึ่งปรากฏในโครงสร้างกรรมวาจกต้นแบบที่ความหมายเชิงผลกระทบที่ประธานได้รับจะขึ้นอยู่กับบริบทในประโยคนั้น เป็นผลการวิจัยที่สามารถตอบประเด็นปัญหากรรมวาจกประธานเจ้าของกรรมได้ การศึกษาในอดีตเคยปรากฏประเด็นปัญหาว่ากรรมวาจกประธานเจ้าของกรรมอวัยวะในร่างกาย สิ่งถือครอง หรือผู้ที่มีความเกี่ยวข้องควรจัดอยู่ในกรรมวาจกตรงหรือกรรมวาจกอ้อม เช่น ในงานของโอกุทสึ (Okutsu, 1990) และอิโนอุเอะ (Inoue, 1990) หรือในงานของอิซากะ (Isaka, 1997) และอิโอรุ และคณะ (Iori et al., 2001) ที่ได้แยกประเด็นดังกล่าวออกมาเป็นกรรมวาจกอีก 1 ชนิดคือ กรรมวาจกประธานเจ้าของกรรม หรือในงานของจาค็อบเซน (Jacobsen, 1993, 1999) ที่อ้างถึงงานของคุโนะ (Kuno, 1988) ซึ่งอธิบายประโยค [17] ว่าการชมลูกก็เสมือนตนเองได้รับคำชม ประธานของประโยคจึงเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์โดยตรงและตีความบริบทในประโยคเป็นความหมายนัยเชิงบวกนั้น เป็นการอธิบายแบบอัตวิสัย (subjective)

[17] *Boku-wa kodomo-o sensei-ni home-rare-ta.*

ผม-TOP ลูก-DO ครู-AGT ชม-PASS-PAST

‘ผมถูกครูชมลูก’

(Kuno, 1988 อ้างอิงใน Jacobsen, 1999: 136)

ประโยคดังกล่าว งานวิจัยนี้อธิบายได้ว่า หน่วยสร้างกรรมวาจก [17] เป็นกรรมวาจกต้นแบบที่มี กรรมตรงผู้ถูกกระทำเป็นนามวลีที่มีคำนามหลักและส่วนขยายในรูปแบบ “เจ้าของ/ผู้เกี่ยวข้อง-*no* คำนามหลัก” *boku-no kodomo* ‘ลูกของผม’ ที่เลื่อนระดับเฉพาะเจ้าของ (ส่วนขยาย) *boku* ‘ผม’ ไปเป็นประธานของประโยค คงเหลือคำนามหลัก *kodomo* ‘ลูก’ ในตำแหน่งกรรมตามเดิม และมีตัวบ่งกรรมวาจก *-(r)are* ‘ถูก’ กำกับกริยากรรมความหมายเชิงบวก *home-ru* ‘ชม’ แปลงเป็นกริยาสภาวะการณ์ *home-rare-ru* ‘ถูกชม’ บริบทในประโยคจึงแสดงความหมายนัยเชิงบวก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การนำผลการวิจัยไปใช้ในการสอนหรือการสร้างแบบเรียนภาษาญี่ปุ่นสำหรับผู้เรียนชาวไทย ควรทดลองสอนโดยเปรียบเทียบกับแบบเรียนแบบเดิมที่ทำในแนวโครงสร้าง เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพวิธีการสอนภาษาเชิงโครงสร้างและเชิงหน้าที่และหาแนวทางการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน
2. การนำผลการวิจัยไปใช้กับกลุ่มนักแปล ล่าม หรือผู้ใช้ภาษาญี่ปุ่นในการประกอบอาชีพจะทำให้เข้าใจวัฒนธรรมการใช้ภาษาญี่ปุ่นและสื่อสารได้สะดวกขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการทำวิจัยครั้งต่อไป อาจศึกษาจากแหล่งข้อมูลภาษาพูด เช่น ละคร การ์ตูนแอนิเมชัน ภาพยนตร์ การรายงานข่าว หรือรายการสารคดี ซึ่งอาจปรากฏรูปภาษาหรืออวัตรการปรากฏใช้ที่แตกต่างออกไป
2. ในการทำวิจัยครั้งต่อไป อาจนำแนวคิดไวยากรณ์หน้าที่นิยมแบบลักษณะภาษาไปใช้ศึกษากรรมวากในภาษาอื่น หรือทำวิจัยต่อยอดโดยศึกษากรรมวากในเชิงเปรียบเทียบระหว่างภาษา ซึ่งจะเห็นลักษณะของกรรมวากในภาษาต่าง ๆ ที่เป็นระบบและเป็นประโยชน์ต่อการทำความเข้าใจข้ามภาษา

เอกสารอ้างอิง

- สมเกียรติ เขวงกิจนิช. (2554). ปัญหาในการเรียนรู้สำนวนถูกกระทำของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยและข้อเสนอแนะเพื่อการสอน. *วารสารญี่ปุ่นศึกษา*, 28(1), 76-91.
- Atsuko, K. (2010). *Nihongogaku nyuumon*. (2nd ed.). Japan: Kenkyuusha.
- Eiji, O. (2012). *Shakai o kaeru ni wa*. Japan: Kodansha.
- Givón, T. (2001a). *Syntax Volume I*. Amsterdam: John Benjamins Publishing.
- Givón, T. (2001b). *Syntax Volume II*. Amsterdam: John Benjamins Publishing.
- Inoue, K. (1990). *Henkei bunpoo to nihongo : Toogo koozoo o chuushin ni* (Vol.1, 10th ed.). Japan: Taishuukan. (in Japanese)
- Iori, I., Takanashi, S., Nakanishi, K., & Yamada, T. (2001). *Chuujoogyuu o oshieru hito no tame no nihongo bunpoo handobaggu*. Japan: Suriiee nettowaaku. (in Japanese)
- Isaka, J. (1997). *Koko kara hajimaru nihongogaku*. Japan: Hitsuji. (in Japanese)
- Isao, I. & Atsushi, M. (2014). *Atarashii nihongogaku nyuumon kotoba no shikumi o kangaueru* (2nd ed.). Japan: Suriiee Nettowaaku.
- Jacobsen, W. M. (1993). *The transitive structure of events in Japanese*. Tokyo: Kurosio.
- Jacobsen, W. M. (1999). *The transitive structure of events in Japanese* (7th ed.). Tokyo: Kurosio.
- Junko, S. & Jiroo, A. (2015). *Kusuri no sayoo to kiku shikumi jiten*. Japan: Nagaoka.
- Kuno, S. (1988). *Shinnihongo bunpoo kenkyuu* (3rd ed.). Japan: Taishuukan. (in Japanese)

- Morita, Y. (1990). *Nihongo no ruii hyoogen 4*. Japan: Soutakusha. (in Japanese)
- Nitta, Y. (1991). Voisu teki na hyoogen to jiko seigyosei. In M. Takashi (Ed.), *Nihongo no voisuto tadoosei* (pp.31-57). Tokyo: Kurosio. (in Japanese)
- Okabe, R. & Okubo K. (2005). The acquisition of benefactives and passives. In Okabe and Nielsen (Eds.), *UCLA working papers in linguistics13: Papers in Psycholinguistics 2* (pp.59-75). California: University of California.
- Okutsu, K. (1990). Shieki to ukemi no hyoogen. In Y. Akiho (Ed.), *Kokubunpoo kooza* (Vol.6, 2nd ed.). Japan: Meiji. (in Japanese)
- Seimaru, A. & Fumiya, S. (2014). *Shoosetsu kindaichi shoonen no jikenbo 1* (2nd ed.). Japan: Kodansha.
- Shibatani, M. (1990). *The Languages of Japan*. Cambridge: Cambridge University.
- Shibatani, M. (2002). *The Languages of Japan* (7th ed.). Cambridge: Cambridge University.
- Takuji, I. (2004). *Ima, ai ni yukimasu*. (12st ed.). Japan: Wakabayashi.
- Tanaka, Y. (2002). Toward a new taxonomy of Japanese passive. *University of Pennsylvania working papers in linguistics*, 7(2), 108-120.
- Teramura, H. (1982). *Nihongo no shintakusu to imi Vol.1*. Japan: Kuroshio. (in Japanese)